

A Pécsi Ítéltábla a Simonfay Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a Páti Jenőné dr. Boncz Lenke ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közgyűlési határozatok felülvizsgálata iránti perében a ... Törvényszék 2014. február 26. napján kelt számú ítélete ellen a felperesek által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes elnöke 2013. október 8-án összehívta az alperes közgyűlését az alábbi napirendi pontokkal:

1. Döntés a sz.-i.....hrsz.-ú ingatlanok önálló műveléséről
2. A társulat alapszabályának (földterület-jegyzék, névjegyzék, stb.) módosítása
3. Tisztségviselő-választás.

A 2013. október 26-án tartott közgyűlésen a felperesek közül a II. rendű felperes vett részt. A közgyűlés napirendjének tárgyalása előtt az elnök megállapította, hogy az összes szavazat 56,71%-át képviselő tag jelen van, a közgyűlés határozatképes.

A közgyűlés

- az 5/2013. számú határozattal elfogadta a meghívóban szereplő napirendi pontokat,
- a 6/2013. számú határozattal hozzájárult a sz.-i hrsz.-ú ingatlanok önálló műveléséhez és úgy döntött, hogy ennek megfelelően módosítja az alapszabályt és annak mellékleteit,

- a 7/2013. számú határozattal módosította az alperes földterület-jegyzékét, törölte a sz.-ihrs.-ú ingatlanokat és megállapította, hogy a társulat használatában lévő erdőterület 217,3041 ha-ra csökkent, a társulat tagjainak száma 226-ra változott, tudomásul vette az elnök és az erdész tájékoztatását, hogy a földterület-jegyzékből kimaradóhrs.-ú erdőterületekből is történt kivágás, illetve ott is van szúkár, megállapította, hogy sem a kivált területek tulajdonosainak a társulattal szemben, sem a társulatnak a kivált területek tulajdonosaival szemben nincs anyagi igénye, felhatalmazta az elnököt a cégjegyzésre jogosult elnökségi taggal együtt a költségek elszámolásáról, illetve a költségek viseléséről szóló megállapodás aláírására, megállapította, hogy a földterület csökkenése következtében a társulatban maradó terület használati értéke 253 forintról 220 forintra módosult,
- a 8/2013. számú határozattal elfogadta a tisztségviselők mandátumának lejártától a tisztségviselők megválasztásáig terjedő időszakra a gazdálkodási munkákra vonatkozó elnöki tájékoztatást,
- a 9/2013. számú határozattal megválasztotta a jelölő bizottság tagjait,
- a 10/2013. számú határozattal megválasztotta az alperes elnökségi tagjait,
- a 11/2013. számú határozattal megválasztotta a társulat elnökét,
- a 12/2013. számú határozattal megválasztotta a felügyelő bizottság tagjait,
- a 13/2013. számú határozattal elfogadta a társulat alapszabályának módosítását oly módon, hogy a 9-12. számú határozatokban foglaltakat figyelembe kell venni, az új tisztségviselő választásnak megfelelően az új tisztségviselők adatait kell az alapszabályban feltüntetni azzal, hogy a cégjegyzés változatlan marad, rögzítette, hogy a módosított földterület-jegyzék és névjegyzék az alapszabály melléklete, ügyvédet bízott meg a változás átvezetésének cégbírósági ügyintézésével.

A felperesek keresetükben a 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 és 13/2013. számú határozatok hatályon kívül helyezését kérték az erdőbirtokossági társulatról szóló 1994. évi XLIX. törvény (Ebtv.) 36.§-ának (2) bekezdése alapján.

Az I. rendű felperes előadta, hogy a közgyűlési meghívót nem kapta meg, emiatt a közgyűlésen nem tudott megjelenni, nem tudta tagsági jogait gyakorolni, a döntéshozatalt befolyásolni. Megsértett jogszabályként az Ebtv.12.§ (1) bekezdését jelölte meg. A 6, 7 és 13/2013. számú határozatokkal kapcsolatban mindkét felperes gazdasági érdeksérelemre hivatkozott. Kifejtették, hogy a kivonni kívánt területekről a társulat gazdálkodása alatt még nem termeltek ki fát, azonban a többi társulati tag tulajdonában álló egyéb területekről kitermelt fából elért jövedelemből a kiválni szándékozó tulajdonosok is részesültek, ami azt jelenti, hogy az alperes a többi erdőterületen végzett művelésből elért jövedelemből gazdagodott és művelte az ezidáig jövedelmet nem terhelő két erdőrészletet, amikor pedig a két erdőrészlet is jövedelmet biztosítana az alperes és így a társulati tagok részére, akkor a terület tulajdonosai azokat a művelésből kivonnák, az elért jövedelemből önállóan, a többi társulati tagot kizárva részesülnének. E három határozattal kapcsolatban a felperesek megsértett jogszabályként az Ebtv.33.§ (1) bekezdését jelölték meg azzal az indokkal, hogy a társulatról a közgyűlés által jóváhagyott módon nem lehet, csak arra van lehetőség, hogy az erdő megosztásával a társulat több társulatra váljon szét,

ehhez viszont az érintett tagok 2/3-os szavazattöbbségével hozott határozatára lett volna szükség, ami hiányzott, ugyanúgy, mint az erdészeti hatóság előzetes hozzájárulása is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 30.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Ebtv.36.§ (2) bekezdése alapján a felpereseknek bizonyítaniuk kellett a perben azt, hogy a közgyűlésen hozott határozatok folytán sérelmet szenvedtek. Az I. rendű felperes a sérelmet abban jelölte meg, hogy a közgyűlési meghívót nem kapta meg, ezáltal tagi jogait nem tudta gyakorolni. A sérelemnek azonban a határozat, azaz annak tartalma, rendelkezése az általa kiváltott joghatás folytán kell fennállnia, a tagsági jogok gyakorolhatóságának a sérelme e körben nem hozható fel, mert nem tekinthető a határozat folytán elszenvedett sérelemnek, ezért az I. rendű felperes által felhívott jogszabálysértés sem volt vizsgálható.

A felperesek által állított gazdasági érdeksérelemmel kapcsolatban azt állapította meg, hogy azt a felperesek bizonyítékokkal nem támasztották alá. Ennek a sérelemnek a fennállását az alperes határozottan vitatta, a felperesek tájékoztatás és bírói felhívás ellenére e körben bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget, a bizonyítatlanság terhe a felperesekre esik, ezért az erre a sérelemre hivatkozással érintett határozatok jogszerűségének vizsgálata is kizárt volt.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése érdekében a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, másodlagosan felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is.

A felpereseknek a fellebbezésben kifejtett jogi álláspontja szerint az erdőbirtokossági társulat célja, hogy a társulati tagok tulajdonában álló erdőterületek hatékony művelését elősegítse. A társulatba történő belépéssel a tag tulajdonában álló földterület a társulat használatába kerül és a tagot a birtoklás, használat, hasznosítás joga közvetlenül már nem illeti meg. Az Ebtv. nem szabályozza, hogy a tagnak a határozat folytán bekövetkezett sérelmét milyen módon és részletességgel kell bizonyítania. A törvény megfogalmazásából álláspontjuk szerint az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó akarata nem arra irányult, hogy a tag a közgyűlési határozat folytán őt ért sérelmet összecszerően bizonyítsa. A felperesek álláspontja szerint a törvény megfogalmazását úgy kell értelmezni, hogy az a tag jogosult közgyűlési határozat felülvizsgálatát kérelmezni, akit a határozat bármilyen módon hátrányosan érintett, és ennek tényét valószínűsítette. A tagot ért sérelem lehet jövőbeni sérelem is. Álláspontjuk szerint az a tény, hogy a felperesek, mint társulati tagok a jövőben a kivont erdőterületekből elérhető jövedelemtől esznek, már

önmagában megalapozza a sérelmet. Mivel a törvény nem követeli meg a sérelem összecszerűségének megjelölését, ezért a határozattal megvalósuló sérelem ténye a perlési jogot megalapozza, szükségtelen ebből a szempontból annak vizsgálata és bizonyítása, hogy a kivonni kívánt területől történt-e a közgyűlés időpontjáig fakivágás, illetőleg, hogy az erdő vágásérettsége mikor fog bekövetkezni. Az elsőfokú bíróság köteles lett volna a 6, 7, 13. sorszámú közgyűlési határozatok jogszabálysértő voltát a felperesek keresete alapján érdemben vizsgálni.

Utaltak arra is, hogy a perben csatolt, a N. által kiadott határozatban foglalt jogi álláspont értelmében az Ebtv. rendelkezései szerint a társulat gazdálkodásából területeket önálló művelés alá vonni, azaz az erdőbirtokossági társulattól kilépni, kiválni nem lehet, a társulati tag csak erdőterületének elidegenítéséről rendelkezhet.

Az I. rendű felperes ezen túlmenően a 8, 9, 10, 11, 12. számú közgyűlési határozatok tekintetében hivatkozott arra, hogy az érdeksérelemből bekövetkezett azáltal is, hogy a megválasztott tisztségviselők személyéről nem szavazhatott, e körben tagsági jogait nem gyakorolhatta. Kifejtette, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság jogi álláspontja helytálló lenne, ez azt jelentené, hogy az elnök a nem szabályszerűen összehívott közgyűlésen bármilyen részvételi aránnyal, következmények nélkül megválaszthatná a tisztségviselőket, hiszen ez a társulati tagok sérelmét nem okozza és nem keletkeztet számukra perlési jogot. Amennyiben a törvényalkotó célja ez lett volna, felesleges lett volna a közgyűlés összehívásának szabályait megalkotni.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a közgyűlést törvényesen hívták össze, sem az erdőbirtokossági társulatról szóló törvény, sem az alapszabály nem írja elő, hogy a közgyűlésről szóló meghívó postára adása mellett a meghívó átvételét is igazolni kellene. Állította azt is, hogy a közgyűlésen a tagok saját érdeküknek megfelelően döntöttek, mindenkinek az volt az érdeke, hogy a nehezen működtethető erdőbirtokossági társulat használatában álló erdők, így a tagok száma csökkenjen, a 7/3013. számú határozattal érintett két helyrajzi számon a tulajdonosok önállóan gazdálkodhassanak, s ehhez az erdészeti hatóság is hozzájárult. Előadta, hogy a felpereseket gazdasági érdeksérelem nem érte a határozatok folytán, ugyanis az egyes területeken nem volt tarvágás, minimális mértékű fakivágás volt, amely miatt minimális pénzeket osztottak ki a tagoknak. A két terület tulajdonosainak kiválása eredményeként a tagok száma csökkent, így a megmaradó erdőterületeken végzett erdőgazdálkodás eredménye kevesebb tag között fog eloszlani.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által egyebekben helyesen megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az alperes a 2013. október 26-án megtartott közgyűlésére szóló meghívót az I. rendű felperes részére is postára adta.

Az így kiegészített tényállás alapján is helyes érdemben az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntése az I. rendű felperes vonatkozásában.

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban kihallgatott G. tanúvallomásából (.....számú jegyzőkönyv 2. oldal) megállapította, hogy az I. rendű felperes részére is megküldte az alperes a közgyűlésre szóló meghívót. Az erre vonatkozó tanúvallomást a másodfokú bíróság elfogadhatónak találta, hiszen a tanú indokát adta annak is, hogy miért emlékezett ennek a meghívónak az elküldésére, megjelölve, hogy a külföldön élők meghívójának borítékára más bélyeget kellett felragasztania, mint a magyarországi lakos tagokéra. A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az I. rendű felperesnek azt a hivatkozását, hogy a közgyűlésre szabályszerűen nem hívták meg, és ennek folytán nem gyakorolhatta a tagsági jogait. Megállapította ezért a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes ebből az okból sérelmet nem szenvedett, szabályszerű meghívására tekintettel tagsági jogai nem csorbultak.

Az I. és II. rendű felperes a 6., 7. és 13/2013. számú közgyűlési határozatokkal kapcsolatban gazdasági érdeksérelemre is hivatkoztak. A másodfokú bíróság is egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a felperesek a 6., 7. és 13/2013. közgyűlési határozat tekintetében sem bizonyították, hogy a határozat folytán gazdasági érdeksérelmet szenvedtek volna. A kialakult bírói gyakorlat és az Ebtv.36.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint az érdeksérelemnek a tagot érintő közvetlen sérelemnek kell lennie, nem elégséges tehát közvetetten, a társulat bevételeit érintően gazdasági érdeksérelem állítása vagy valószínűsítése. Figyelemmel az alperes védekezésében előadottakra is, amely szerint az önálló művelés érdekében kivont ingatlanokra tekintettel az erdőbirtokossági társulat tagjainak száma csökkent, így kevesebb felé oszlik meg a megmaradó tagok között az erdőbirtokossági társulat használatában maradó erdőterületből származó bevétel, a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem bizonyított, hogy a gazdasági érdeksérelemre hivatkozással támadott határozatok tekintetében a felpereseket személyükben tényleges sérelem érte volna.

A II. rendű felperes a 6., 7. és 13/2013. számú közgyűlési határozatokon túlmenő, a keresetében megjelölt további közgyűlési határozatokkal kapcsolatban semmiféle, a határozat folytán őt ért érdeksérelemre nem is hivatkozott.

A határozatok folytán a felpereseket ért sérelem bizonyítottsága hiányában az Ebtv.36.§-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperesek keresetét, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperesek perköltséget nem igényelhetnek és viselni tartoznak a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezésre általuk előlegezett fellebbezési eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.

§-a alapján a nem meghatározható pertárgyértékre figyelemmel állapította meg, az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség 50%-ában.

Pécs, 2014. május 22.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró